

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ ՀԱՅՈՑ ՄՐԲՈՑ ՅԱԿՈԲԵԱՆՑ ՄԱՅՐ ՏԱԶԱՐԸ ԴԱՄԵՐՈՒ ԸՆԹԱՑՔԻՆ

Բ. Մաս

Նոր Շրջան

Ս. Յակոբի Վերակառուցումը

1870ին Խայի Պատրիարքի օրով Փրանչիսկեաններուն կ'արգիլուի պատարագել Ս. Յակոբ և Ս. Փրկիչ հայոց եկեղեցիներու մէջ: Անոնց Պատարագը արգիլուելուն պատճառը Պապին անխալականութեան խնդիրն էր «որ իրենցմէ ի սպառ կ'ամշատէ այնպիսի շնորհի մը, անկարելի է մեզ այսուհետեւ անոնց շնորհել» («Լատինաց» Ս. Յակոբայ մէջ չպատարագելը», «Միօն», 1870, էջ 156-157):

Թէ այս սովորութիւնը (Ս. Յակոբի մէջ կատինաց պատարագելու արտօնութիւնը) երբ սկսած է, ճիշդ ժամանակը չկրցայ գիտմալ:

1897ին, Ս. Յակոբայ Տաթարին մէջ հետազոտական պեղումներ կը կատարուին և աշակորման քեւը, դուռին ետելի գիծը եւ Ս. Գևառայիր մատրան առշելի մասը մարմարով կը սալարկուին («Հայկական Երուսաղեմ» 1981, էջ 14-15):

1898ին Գերմանիոյ Վիլհելմ Բ. Կայսը Սրուսադէմ այցելութեան ընթացքին, կ'այցել նաև Ս. Յակոբեանց տաճարը եւ Պատրիարքան (19 Հոկտ.): («Ժամանակագրութիւն...», Մ.Ն.Ն., Սրուսադէմի «Գրպանի Օրացոյց» յաւելուած, 1940, էջ 282-283):

1918ին (16 Ցումիս) Մեծն Բիշտանիոյ ժէներալ եւ Սրուսադէմը Թուրքերէն գրաւող՝ Ալենպին կ'այցելէ Ս. Յակոբ եւ Պատրիարքարան (Սրուսադէմի «Գրպանի Օրացոյց», 1940, էջ 284):

1988ին Պեթիքայ Ալպիք քաջաւորը եւ քաջուին կ'այցելեն Ս. Յակոբ եւ

Պատրիարքարան (Սրուսադէմի «Գրպանի Օրացոյց», 1940, էջ 288):

1948ին Արար-Հենայ պատերազմի ընթացքին Ս. Յակոբայ Եկեղեցւոյ մէջ մեծ քիւզ հայ գաղրականներ կ'ապաստանին: Այդ ախտալի օրերուն ականատեսներ կը պատմեն թէ Ս. Յակոբ Պաշտպան կը հանդիսանայ հայոց: Ս. Յակոբ ներմակ ձիի վրայ՝ Եկեղեցւոյ կողմերը եկող ուուրերը կը բռնէր եւ ետ կը մետքը: Սրուսադէմի հայ Արարանութիւնը եւ ժողովուրդը որ իր վրայ կը կրէ «Սրբոց Յակոբեանց» տիտղոսը հաւատացած է եւ կը հաւատայ իր պաշտպան Ս. Յակոբը երու գորութեան:

Այս պատերազմին եւ Ս. Երկրի ժողովրդին տառապանմէնները ապրած, օրուան Ս. Արոռիս գահակալ Տ. Կիրեղ Պատրիարք Խարայէեան, Փիզիքապէս եւ հոգեպէս կ'ազդուի եւ ծանր հիւանդութեան կ'ենթարկուի: Պէյրուր (Լիքանան) կը փոխադրուի դարմանուելու համար, սակայն դժբախտարար իր առողջութիւնը չգտներ եւ յաջորդ տարին (1949) կը վախճանի Պէյրուրի մէջ: Սովորութիւն էր, մինչեւ 1948ը, վախճանեալ Պատրիարքինները եւ Եկեղեցականները ի Ս. Փրկիչ վանքը Քաղելը, սակայն 1948ին պատերազմին պատմառաւ Ս. Փրկչայ վանքը կը դառնայ արգիլեալ գառի (No Man's Land): Ուրեմն վախճանեալ պատրիարքը կը բաղուի Ս. Յակոբայ գաւիհը: Տապանաքարի արձանագրութիւնն է:-

«Որ կն
«Տ.Տ. Կիրեղ Բ. Պատրիարք Սրուսադէմի,

1895-1949

«Ես տապան դիր է հանգստեան
«Տեան Կիւրդի Խորայէկեան.
«Սուրբ Սաղմայ Պատրիարքին
«Անձնանուէր Հօրն իւր հօտին,
«Որ յետ բազում տառապանաց
Զանուն բարի իւր ժառանգեաց,
«Եւ նստեալ զամս չորս յԱռոռ
«Ի վերնական նուտ յանդորր,
«Ի ԶԲՀ Հոկտ.-ի 1949 ամի»:

1958ին կարեւոր նորոգութիւններ կը կատարուին Սրբոց Յակորեանց Մայր Տանարին մէջ, եւ այդ առջի կը կատարուին նաև մասնակի պեղումներ: Մարմարով կը սալարկուի եկեղեցւոյ յատակը: Նորոգութիւններ կ'ըլլան նաև Ս. Մինաս մատրան մէջ: Պեղումներու ներացքին ի յայտ կու գան հենագիտական արժեք ներկայացնող շինարարութիւններ, առարկաներ, գիրեզմաններ եւ արձանագրութիւններ: Կարգ մը իւղաներկ պատկերներ վար կ'առնուին եւ որոնց ետեւն ի յայտ կու գան որմնանկարներ, ինչպէս Տերումական պատկերը (Ս. Գլխադրի մօտ) եւ Քառասուն Մանկանց պատկերը (Աւագ դրան մօտ): Եւ ապա իւղաներկ պատկերները ետ տեղերնին կը դրուին («Սալարկում Ս. Յակորայ Տանարին եւ պատահական պեղումներ այդ առջիւ», Տնօրիք նպա. (Գրուստեան), «Սիրն», 1958, էջ 194, 282, 289):

1962ին հիմնապէս կը նորոգուի Ս. Յակորի գաւիրը եւ յախնապակիններով կը զարդարուին Ս. Գլորգայ եւ Ս. Նիկողայոսի սեղանները, բնիկ Քեօրքահեացի Նշան Պալեան եւ Մկրտիչ Գարագչեան արուեստագէտներու կողմէ: («Սիրն», Օգոստ.-Մեպու., 1962, էջ 249-250): Ս. Յակորայ գաւիրի Ս. Գլորգի եւ Ս. Նիկողայոսի Սեղաններու յիշատակարանները (նոյն յիշատակարանը երկու սեղաններում վրայ արձանագրուած է): «Ծինեցան յախնապակեայ զարդաքարինին

ի Ս. Նրուսաղէմ ճեռամբ արդեամբ արիստաւրաց Կուտինացւոց (Քեօրքահիա) Մկրտչի Յ. Գարագաշեան եւ Նշանի Ս. Պալեան եւ եղան ի դուռն Ս. Յակորեանց ի յիշատակ համօրէն ննչեցելոց իւրեանց: յամի՛ Տեան (1968) Ռնժի՞»:

1968ին Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Կարողիկոս կ'այցելէ Նրուսաղէմ եւ Սր. Յակորի մէջ կը կատարէ իր ուխոր (18 Հոկտ.): Նոյն ամսուան ընթացքին Նրուսաղէմ կ'այցելէ նաև Մեծի Տանն Կրիփիկոյ Կարողիկոս Խորէն Ա. եւ կը կատարուի երկու վեհափառներու պատմական եւ սիրայիր ողջագուրումը («Սիրն», 1968, Հոկտ.-Նոյեմ.-Դեկտ., էջ 291-303):

1950-1960ական բուականներուն Ս. Արոնոյս վաստակաւոր եւ այժմ հանգուցեալ մայրապետներէն ելիզ Մայրապետ Սովորան մեծ նուիրումով եւ շամասիրութեամբ նորոգութիւններ կատարած է, եկեղեցական գգաւաններու, շուշաններու, շաղիկներու եւ Վզմոցներու, եւ բազմարի այլ ճեռագործ իրերու: Եւ մասնաւորաբ յատկանշական է Ս. Յակորայ Աւագ խորանի երկու խոչըր ճեռագործ վարագոյններու հիմնական նորոգութիւնը: Սյո աստուածահանոց գործեն զատ, նոյն եկեղեցին ներս նաև շարունակած է իր նուիրատութիւնները, նորոգի կու տայ Ս. Յակոր Գլխադրի սատափեայ դուռը: Ստորեւ նորոգութեան յիշատակարանը. «Նորոգեցան արդեամբ ելիզ Մայրապետ Սովորանի. ՌնժՁ-1967»: Նաև նորոգի կու տայ ճախակողման Ա. Սիւնիքի Ս. Աստուածածնի պատկերի սատափեայ շրջանակը. «Ս. Աստուածածնայ պատկերի սատափեայ շրջանակը նորոգեցան արդեամբ եւ ծախիւէ ելիզ Մայրապետ Սովորանի. ՌնժՁ-1970»: Ան ընկերութիւն նորոգի տուած է Ս. Պետրոս եւ Ս. Պողոս վերմամատրան սատափեայ դուռը. «Ս. Պետրոս եւ Ս. Պողոս առաքելոց

վերելից Սատութեայ դրուս: Նորոգեցաւ արդեամբ եւ ծախիւք էլիզ Մայրապես Մոռելեամի եւ Տիկ. Կիւլիանէ Ալեքսանեամի, ՌԱԺԹ-1970»: Տիկ. Կիւլիանէն նորոգել տուած է Աշակողմեան Ա. Միւնի Սր. Աստուածածնայ պատկիրի սատութեայ շրջանակը- «Ա. Աստուածածնայ պատկիրի սատութեայ շրջանակս նորոգեցաւ արդեամբ եւ ծախիւք Տիկ. Կիւլիանէ Ալեքսանեամի ՌԱԺԹ-1970»:

1975ին տեղի կունենայ Ամենայն Հայոց Վազգէն Ա. Կարողիկոսի Երկրորդ շնորհարեր հովուապետական այցելուրիւնը յնրուսաղէմ եւ Ա. Ցակոր: Այս առքի Կ. Պոլսոյ Պատրիարք՝ Ծնորիք Արքեպոս. Գալուստեան եւս կ'այցելէ Երուսաղէմ եւ Ա. Ցակոր («ՍԻՐՆ» 1975, Յունիս-Յուլիս, բացառիկ թի):

1982-88 շրջանին Ֆրանսայէն արուստագէտ-նկարիչ Արտաւազգ Շ. Պերպէրեան Երուսաղէմ գտնուած է հրաւերով Ներշշ Պատրիարք Տէրտիւնեանի: Նկած էր Երուսաղէմ, Եշանաւոր հայ Պատրիարքներու իր նկարած պատկերները ներկայացնելու եւ տեղաւորելու որոշուած տեղը: Այս առքի ան կը նորոգէ կարգ մը իւղաներկ պատկերներ, ինչպէս Ա. Ցակորի Աշակողմեան եւ Զախարկողմեան առաջին սիմերու Աստուածամօր պատկերները: Վանական իշխանութիւնը տեղեակ էր Ա. Ցակորի մէջ կարգ մը իւղաներկ պատկերներու ներքեւ գոյուրիխն ունեցող որմանկարներու մասին (ֆրեսկո): Վանական իշխանութիւնը կ'որոշէ Ա. Գիշադիր մատրան Բովի «Տէրունական պատկերի» իւղանկարը վերցնել եւ «Փրեւոն» մշտական բաց ճգնի: «Ֆրեսկոյ»ի ներկերը բաւական մը քափած էին եւ Ա. Շ. Պերպէրեանի կը յանձնարարուի մասնակի նորոգուրիխն մը ընել, առանց նկարին ունը եւ ձեւը փոխելու եւ կարելի եղածին չափ հարազատ եւ անաղարտ պահելու նկարին հնութիւնը եւ ինքնատպութիւնը:

Անշուշտ դժուար էր այսպիսի հին գլուխ-գործոց արուեստի մը դաշիւլը կամ նորոգելը: Պր. Պերպէրեան կարելին ըրաւ նկարին հարազատուրիւնը եւ հնութիւնը պահելու համար: Դժուար էր ճիշդ ներկեր գունել նոյն գոյներուն համար: Բնականարար նորոգուրեան ընթացքին, որոց փոփոխուրիւն մը կրեց պատկերը: Պատկերի վարի երկու անկյուններու ծեփէն մասեր վերցուցան եւ անոնց տակէն հին ուխտաւորներու կողմէ փորագրուած խաչիկներու նմոյշներ ի յայտ եկան: Այժմ այս որմանկար-«Փրեւոն» եւ հին խաչիկներու նմոյշներ բաց են հաւատացեաններու եւ այցելուներու առջեւ:

1986ին Ա. Ցակորայ գաւրի երկարեայ ճաղերը կը մաքրուին, հին ներկերը հանուելէ ետք նոր ի նորոյ կը ներկուին: Միշին բաժնի երկարեայ հորիզոնական երկարին վրայ կայ հետեւալ յիշատակարանը- «Լայնատատար գաւրիս երկարեայ անդս ներկեցաւ ի պատրիարգուրեան Տեառն ներշշ Վեհին, աշխատուրեամբ Պոլսեցի Ռւսրա Խաչիին, Արկ. Միհրանի եւ Սասունցի Մովսէսի ծառայի Ար. Ցակոր. ՌԱՆԸ (=1986):

1987ին Կ. Պոլսոյ Յունաց Տիեզերական Պատրիարք Դիմետրիոս Ա. Կ'այցելէ Ա. Ցակոր եւ Պատրիարքաբարան («Սիրն», 1987, Սայիս-Յունիս-Յուլիս, էջ 179 «Պաշտօնականք»):

1989ին Ա. Ցակորի գաւրի առաստաղի, կամարներու եւ փիլմատան հին ծեփերը կար կ'առնուին եւ կը նորոգուին նոր ծեփերով:

Ռուս Ռուսական Եկեղեցւոյ Պատրիարք Ալեքսէ Բ., 1991 Մարտին Երուսաղէմ կ'այցելէ: Ռուսաց Պատրիարք կ'այցել նաև Ա. Ցակոր եւ Պատրիարքաբարան ուր կ'ընդունուի Ամեն. Տ. Թորգում Արքան. Մասուկեանի կողմէ: («ՍԻՐՆ», Յուն.-Փետր.-Մարտ, 1991, էջ 80-81):

Աշխարհի տարբեր երկիրներու

Քաղաքապետներ (45) որոնք, 1992 Ապրիլին Նրուադիմ կ'այցելին ժողովի մը առիթով, որոնց մէջն էր նաև Նրեւանի Քաղաքապետը՝ Համբարձում Գալստեան, կ'այցելին նաև Ս. Յակոր եւ Պատրիարքարան, ուր կ'ընդունուին Ամեն. Տ. Թորգոն Արքապ. Մանուկեանի կողմէ («ՍԻՌՆ», Ապրիլ-Մայիս-Յունիս, 1992, էջ 176-177):

1995 Մայիս 10-ին Կ. Պոլոյ Յունաց Տիեզերական Պատրիարք Բարքողիմէոս Ա. կ'այցելէ Ս. Յակոր եւ Պատրիարքարան իւ կ'ընդունուի Ամեն. Տ. Թորգոն Պատրիարք Հօր կողմէ («ՍԻՌՆ», Ապրիլ-Մայիս-Յունիս, 1995, էջ 195 «Պաշտօնականք»):

6 Նոյեմբեր 1995ին նորանկախ Հայաստանի առաջն նախագահ Վահե. Լեւոն Տէր Պետրոսեան կ'այցելէ Ս. Յակոր եւ Պատրիարքարան ուր յատուկ ընդունելուրին մը կը կատարուի («ՍԻՌՆ», Հոկտ.-Նոյեմ.-Դեկտ., 1995, էջ 517):

1997 Օգոստոս-Սեպտեմբեր ամիսներու ընթացքին կը նորոգուի Ս. Յակորայ Մայր Տաթարի տանիքը եւ մեծ գմբերի վարի մասը: Տանիքի սպարկ ժարերու միջեւ հին ծեփերը կը հանուին եւ նոր ծեփով կը նորոգուին (Քօհկ): Նորոգուրեան գործածուած շաղախը հին ձևով պատրաստուած էր, ոչ «սիմենք»ով, որ կը վնասէ շէնիք կառուցուածքին: Նոյն ձևով կը նորոգուի նաև Ս. Ստեփանոս մատրան տանիքը:

Ինչպէս տեսանք, դարերէն եկած մեր փառանոր եւ հոյակապ այս սրբավայրը գուրգուրանքի առարկայ դարձած, նոյնացուած, նորոգուած, վերանորոգուած եւ առօրեայ պաշտամունքներով անոր կամարներուն ներքեւ փառարանուած է նրկի եւ նրկմքի Արարիչը: Ան զինն է անհում զիհողուրեանց որ պահուած եւ պաշտպանուած է մեր քաջարի նախնիքներէն: Հետագայ դարերու եւ սերունդներու համար որպէս զի ան գոյատեւ եւ իր Արքազան առաքելուրիմը կատարէ, ան պէտք ունի ֆիզիքական եւ կառուցղական էական ու կանխածրագրուած եւ յառաջ տարուած վերանորոգական հսկայ աշխատանքներու: Հոգեւոր տուն մը կամ այսպիսի շատ կարեւոր ազգային ժառանգուրիւմ մը, միեւնոյն ժամանակ ըլլալով միշազգային սրբատեղի մը, պիտք ունի եկեղեցաւր եւ ազգաւր հոգեւորական եւ աշխարհիկ ծառայողներու եւ սպասաւորներու որոնք ըլլան նուիրեալ, բարեսէր եւ հաւատարիմ անձնաւորութիւններ:

Այս գրութեամբ փափաքնցայ իմ փոխք նպաստս թերել գալիք մօտ ապագայի Քիհստոսի ծեննեան 2000 եւ Հայաստանի Քիհստոնէացման 1700 զոյգ ամեակներու տօնակատարութեանց առրիւ:

ԲԱՐՄԵԼ ՎՐ. ԳԱԼԷՄՏԵՐԵԱՆ